

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Viberál Béla III. éves orvostan hallgató. Szakértséggel került az egyetemre. Töretlen szorgalommal végzi tanulmányi feladatait, s eddigi vizsgáit jeles eredménnyel tette le. A kari DISZ vezetőség agitációs felelőseként, jó nevelői munkát végez hallgató társai között.

Péli Erzsébet I. éves történelem szakos hallgató. A félév folyamán állandóan rendszeresen tanult, s társait odaadón segítette a tanulmányi munkában. Vizsgáit jeles eredménnyel tette le. DISZ munkáját, mint a Kari DISZ Bizottság tagja nagy lelkesedéssel végezte.

Szabó Garbai László a Főiskola Magyar Tanszékének tanársegége. Példamutató gondtal készül óráira. A hallgatókkal, különösen az esti tagozat hallgatóival igen sokat és lelkiismeretesen foglalkozik. Emellett példásan kezeli a hatalmas, 15.000 kötetes könyvtárát.

Az „Izvesztija cikk” nyomán...

Háromhónapos távlatából már kétségtelenül megállapítható, hogy a jogi kar tanszemélyzete hogyan hasznosította a SZKP XIX. Kongresszusa útmutatásait saját munkaterületén s hogyan szivlelte meg az Izvesztija 1953. január 23-i cikkében foglalt és a kar munkájára is érvényes bírálatot.

E cikk nyomán a kar tudományos és oktató-nevelő munkájának megvitatásakor nyilvánvalóvá vált, hogy súlyos hibák vannak a területen a bírálat-önbírálat helyes értelmezése s az elméletben — a tanszemélyzeti ideológiai oktatás során — tanultak gyakorlati alkalmazása tekintetében is.

A három hónappal ezelőtt tartott tanszemélyzeti ankét felszínre hozta a hibákat s a kar tanszemélyzete azóta bebizonyította, hogy kész kijavítani ezeket.

A bírálat-önbírálat szellemének kialakítása terén jelentős lépésként könyvelhető el az a tanácsülés, melyen a tanszemélyzet a kibővített Módszertani Bizottság jelentése alapján részletesen megvizsgálta a jogtörténeti tanszék egyik rendezvényét, hogy az mennyiben felelt meg a pártosság követelményének s mennyiben szolgálta a hallgatók eszméleti-politikai színvonalának emelését. E megbeszélésen elhangzottak tanulságként szolgálhatnak a többi tanszék számára is, egyben felhívják a figyelmet a marxizmus-leninizmus tételeinek a gyakorlati munkában való alkalmazása terén előforduló hiányosságokra.

Nyilvánvaló, hogy a marxizmus-leninizmus tanulmányozása nem lehet öncél, tétellel dogmává változnak annak kezében, aki akarva, vagy akaratlanul elmulasztja a tanultakat összekapcsolni a gyakorlattal.

Számtalan példán keresztül látható már az oktatószemélyzet tagjai, hogy a szovjet jogtudomány ismerete elengedhetetlen tudományos problémáink megoldásában. Államunk gondoskodik arról, hogy a szovjet tudományos jogi irodalom minél több terméke magyar nyelven is eljusson az érdeklődők kezébe. Ez azonban nem teszi lehetővé a tudományos munkával foglalkozók számára az orosz nyelv tanulását.

Látják ezt a jogi kar tudományos dolgozói, de még nem nyert megnyugtató megoldást a tanszékvezetők mindegyikénél az orosz nyelvi képzés, illetve továbbképzés. A tanszékvezető tagjainak orosz nyelvi oktatása szép eredményeket hozott főleg a félév első részében, a lendület azonban egy-két esetben csökkent a félév végére.

E félév során jelentős számú tudományos dolgozat készült el, vagy legalább is a közeljövőben nyomdakész állapotba kerül. Ezek írói már hasznosították a XIX. Pártkongresszus irányutatóit mind a témaválasztás, mind a kidolgozás tekintetében. Reméljük, hogy Schultheisz professzor könyve után a többi, erre alkalmas munkákat is mihamarabb nyomtatásban olvashatjuk. Ehhez az illetékes párt és állami szervek minden segítséget meg fognak adni.

E félévben lefolyt tanszéki ta-

pasztalatszerék, könyv és jegyzet-bírálatok eredményesen tisztáztak, vagy ehhez közelebb segítettek fontos elvi, módszertani kérdéseket. E vitákban a Kar oktatószemélyzete jól kivette részét s szereplésével megbecsülést vívott ki a társakok között.

E rendezvényeken fiatalabb tudományos kádereink is jól megállták helyüket. A félév során megfelelő szereplési alkalmat nyújtottak a legfiatalabb, még egészen kezdő kutatók számára a tudományos diákkörök, illetve ezek nyilvános ülései. A most elbírált pályamunkák színvonala a kiváló hallgatókkal való helyes irányú, intenzívebb foglalkozásra utal s jó ígért a jövőre nézve.

E fiatal káderek munkakedvét, lendületét azonban egyáltalán nem fokozza, sőt csökkenti a Kar olyan értelmű határozata, mely szerint tudományos diákkörök, illetve szak-köri dolgozatok pályamunkaként nem fogadhatók el. Ez a határozat szemben áll a többi tudománykarok gyakorlatával és szerintünk a „titkosság elvé”-re támaszkodva az álobjektívizmus és a merev formalizmus egyik konkrét megnyilvánulása.

Békeharcosok látogatása a Gyermekklinikán

A Béke-Világ tanács budapesti ülészaka után a világ minden tájáról hazánkba érkezett békeharcosok meglátogatták épülő szocialista országunk üzemait, termelőszövetkezeteit, intézményeit. Elutazásuk előtt adott nyilatkozataikból kitérünk, hogy mélyen megragadta őket az a lendület és odaadás, amellyel népünk békés életünk, a szocializmus építésének szenteli magát.

A szegedi Gyermekklinika is részesült abban a kitüntetésben, hogy vendégül láthatta két világrész, Ázsia és Amerika kiváló békeharcosát, köztük Sir Sahib Sokhi indiai orvos vezérőrnagyot és parlamenti képviselőt. Mint orvos, az egészségügyi világszervezetnek volt igazgatója, nagy érdeklődéssel járta végig a klinikát Walner professzor vezetésével. Különösen érdekelte a fertőző betegségek elleni küzdelem állása Magyarországon és az egészségügyi intézmények építésének technikai megoldása. Nagyon meglepte az, hogy a beteg gyermekek aránylag milyen jól néznek ki. — Nálunk, Indiában az egészségesek is rosszabb kondícióban vannak a rendkívül alacsony életszínvonal és rossz néptáplálkozási viszonyok miatt — mondotta a beszélgetés folyamán. Indában hatalmas pusztítást végeznek a legyengült gyermekek, de a felnőttek szervezetében is a fertőző betegségek, különösen a tuberculozis. A csecsemő halandóság meghaladja a 20 százalékot. Az átlagos életkor csak 31 év. Hozzájárul ehhez, hogy még mindig rendszeresen alkalmaznak felnőttek testi erejét igénylő munkára gyermekeket és

Az állam- és jogelméleti tanszék tett lépéseket annak érdekében, hogy tantárgya elfoglalja megfelelő helyét a jogi szaktárgyak között. Elvégezte tematikájának átdolgozását, tanulmányozta az átfedések problémáját s a vizsgán szerzett tapasztalatok rögzítése fontos tanulságok leszáradékát jelentette.

Ezzel természetesen csak az előfeltételeit sikerült biztosítani annak hogy a jövő tanévtől kezdve az elsőéves hallgatók e tárgy keretében megkapják mindazt az ismeretanyagot, melyet egész jogi tanulmányaik s további munkájuk során felhasználhatnak az egyes kérdésekben való eligazodáshoz.

A jogi kar dolgozói is nagy örömmel és megelégedéssel fogadták Népköztársaságunk Kormányának új programját s munkájukban előforduló hibákat a továbbiakban is bátran feltárva, állandóan javítva, napról-napra hitet tesznek pártunk, kormányunk iránti hűségükről, bizalmukról s megingathatatlan békevagyukról!

persze fizetésük csak töredéke a felnőttek munkabérének. Nagy ellentétek és szélsőségek hazája még mindig India. Egyes nagy városokban vannak kiváló egészségügyi intézetek, de a lakosság többsége minden orvosi ellátás nélkül van és rengeteg az analfabéta. Sir Sokhi elismeréssel nyilatkozott országunk széles és színvonalas egészségügyi ellátásáról.

A másik vendégünk a columbiai békeharcos újságíró pedig szomorúan jegyezte meg, hogy náluk kórházak is alig vannak és őszintén megcsodálta újonnan épült klinikánk rendjét és ellátását.

Érdekes Sir Sokhi megjegyzése arról, hogy egyes fertőző betegségek nálunk nem jelentenek problémát, például a diphtheria rendkívül kevés. Ennek okára csak most jöttek rá: kitűnt, hogy a felnőttek legnagyobb része immunis a diphtheriával szemben, jóllehet életük folyamán alig néhány betegszik csak meg torokgyilkban. Ez a látens fertőzés útján elért természetes mikro-immunizálással, védettséggel magyarázható.

A vendégek több mint 1 órát töltöttek a klinikán, majd meglátogatták Ivánovics professzor kérésére Kossuth-díjas Mikrobiológiai Intézetét.

Értékes és tanulságos volt számunkra is ez a látogatás, s örültünk annak, hogy személyesen ismerkedhettünk meg azokkal, akik távoli világrészekben azért a célért dolgoznak, mint mi. Reméljük, hogy a klinikán szerzett benyomásaik hozzájárulnak ahhoz, hogy országunkból hazatérve, még nagyobb odaadással küzdjenek közös célunkért, a békéért.

Szabó Lajos dr.

Kiváló orvosaink kitüntetése

Semmelweis Ignác Fülöp, a nagy magyar orvoskutató születése napján 100 orvost tüntetett ki kormányzatunk. Másodszor fordult elő, hogy ezen a napon a szocialista egészségügy építésében kitűnt orvosok átveszik megbecsülésük jevényeit. Nap-nap után láthatjuk, hogy a „legfőbb érték a dolgozó ember” nemcsak jelszó, hanem közelfogható valóság, klinikáink, laboratóriumaink, gyógyjárásaink napról-napra fejlődnek egészségügyi kormányzatunk hathatós támogatása és az egészségügyi dolgozók odaadó munkája révén. A gyógyítás mégpedig a legkorszerűbb gyógyítás ma a legszélesebb tömegek részére elérhetővé vált, ma senki nem akadályozhatja meg gyógyulásában szociális helyzete.

A szocialista egészségügy mindenkinél biztosítja a legmegfelelőbb gyógykezelést, itt az egyetemen pedig még az is a feladata, hogy a felnövekvő orvosnemzedéknek megfelelő tudást adjon elméletben is, gyakorlatban is.

A gyógyító és tanító munka mellett pedig még fontos tényező a tudomány művelése, újabb gyógy-eljárások kutatása és megismerése. Ezért nem véletlen az, hogy éppen Semmelweis Ignác Fülöp születése napján osztották ki ezeket a kitüntetéseket, mert éppen az ő élete volt a legragyogóbb példája a fáradság nélkül gyógyító, az örökké kutató és szüntelenül tanuló és tanító orvosnak, aki nemcsak szakmájában, hanem forradalmi szellemével emberként is példaképpen áll a magyar orvosok előtt.

Ezek a kitüntetések kormányzatunk és dolgozó népünk megbecsü-

lését jelentik a kitüntetettek iránt, s azt, hogy viselői a magyar orvostörténet nagy hagyományaihoz válnak méltókká. Ezért kellett osztadjan örömeit, hogy egyetemünkön négy orvos részesült e magas kitüntetésben.

„Kiváló orvos” megtisztelő címet dr. Láng Imre és dr. Kukán László egyetemi tanárok, az „érdemes orvos” kitüntetést pedig dr. Takács László és dr. Kovács István adjunktusok kapták.

dr. Láng Imre a II. sz. Sebészeti Klinika igazgatója, aki fáradságot nem ismerve szervezte és irányította meg a klinika működését és vezet az ország egyik lejáró agysebészeti osztályát.

dr. Kukán László a Szemklinika igazgatója, kitűnő oktatói, kutatói, gyógyeredményei mellett a Szemészeti Szakcsoport tudományos munkáját korszerű színvonalra emelte.

dr. Takács László az I. sz. Sebészeti Klinika Röntgenlaboratóriumának vezetője, ki szaktekintélye a radiológiának és ezt igen eredményesen adja is elő hallgatói számára.

dr. Kovács István a Szülészeti Klinika adjunktusa példás oktató, munkáját nemcsak az orvosoknál, hanem a Szülészeti képző intézet növendékei között is végzi és kitűnő gyógyító munkája mellett kimagasló tudományos munkásságot is végez.

A négy kitüntetett munkája egyben egész Orvoskarunk munkájának megbecsülését is jelenti és arra ösztönöz bennünket, hogy még több és jobb munkával járjunk hozzá szocialista egészségügyünk építéséhez.

dr. Scultety Sándor

A lelkes és odaadó munka megbecsülése

A folyó tanév végén került harmadszor sor a szegedi egyetemeken a kiváló munkát végző professzorok, oktatók megjutalmazására. Népköztársaságunk kormányának gondoskodása folytán jelentős — az oktató értékes munkáját méltányoló — összeg került kiosztásra. A Tudományegyetemen és az Orvosegyetemen mintegy 275.500 forint jutalomban részesültek mindazok, akik a félév folyamán lelkes, odaadó munkát végeztek a tanév sikeres lezárása, a hallgatók oktatása és nevelése terén.

A félév folyamán megnövekedett igényességgel — önmagukkal és a hallgatókkal szemben — végezték munkájukat egyetemi oktatóink. Fokozódott a hallgatókkal való elmélyült foglalkozás, erőfeszítés történt az oktatás-nevelés módszertani problémáink tisztázása terén. Mindezt a lelkiismeretes munkát tükrözik az évvégi eredmények, melyek számos viszonylatban is kiemelkedtek.

Abban, hogy ezek az eredmények szépek és a további előrehaladásra nézve megnyugtatók, a hallgatók javuló munkája mellett döntő szerepet volt oktatónk lelkiismeretes, fáradságát nem kímélő, odaadó munkájának. A régi egyetemen a vizsgázató nem törődött azzal, hogy a hallgató hogyan készül fel vizsgáira.

Ma minden vizsgázató felelősséget érez minden hallgató vizsgáló eredményéért, s egész félév folyamán szívós munkát végeztek a hallgatók jó felkészítéséért az évvégi számadásra.

Különösen öröndetes az a tény,

Utóvizsgálóink feladatai

A Főiskola első évfolyamán végetérték a vizsgák. Hallgatóink nagyrésze selejtmentes munkát végzett. A vizsgaeredmények emelkedő tendenciát mutatnak, az első évfolyam állagereedménye 3.83. Ez a szám azt bizonyítja, hogy hallgatóink folyamatosan tanultak és növelték tanulási készségüket. Ebben a munkában példát mutattak párttagjaink, de szakértségség és munkás-paraszt származású hallgatóink is egy-két százalékkal maradtak el az állag eredmény mellett. Van azonban a Főiskolán egy néhány hallgató — bár százalékban kevés — aki még mindig nem akarja megérteni a tanulást jelentőségét. Főiskolánk hallgatói 45 vizsgán — 1,56 százalék — nem feleltek meg és 60 vizsgaelmaradás történt, ami 1,91 százalékot felel meg.

A tanszékekre és a Tanulmányi Osztályra vár az a feladat, hogy az utóvizsga időszakban mindenki eléget legyen vizsgájának és azon meg is feleljen. A vizsgákkal elmaradt hallgatókat fel kell keresni és meg kell őket győzni arról, hogy merjenek vizsgázn. Törekedjünk arra, hogy akár a bukott, akár a vizsgával elmaradt hallgató vizsgá-

hogy a jutalmak indokolásában egyre gyakrabban szerepel a hallgatókkal való rendszeres foglalkozás, a folyamatos tanulás ellenőrzése, ami döntő biztosítója az eredményes tanulásnak és tanításnak. Így pl. Schultheisz Emil egy. tanárnál, Szádeczki Kardos Sámuel docsnél, Bakos Tibor, Kunsági Elemér, Sipka Sándor, Biczók Ferencé adjunktusoknál.

Komoly a fejlődés azon a téren is, hogy egyre több fiatal oktatónál szerepel indokolásként az elmélyült, eredményes tudományos munka.

Elsősorban szerepel a jutalmazások indokolásánál a tudományos diákkörök munkájának irányítása. Különösen kiemelendő ez a Természet-tudományi Karon, ahol a tudományos diákkörök munkája országos viszonylatban is kiváló volt, s ez elsősorban Szalai László docens és Hoffman Pál tanársegéd érdeme. Leleltimeretes és eredményes munkájukat az egyetem a jutalmazásnál megfelelően méltányolta.

De sorolhatnánk a jutalmazottak egész névsorát, hiszen mindannyian kiváló munkájukért kapták megérdemelt jutalmukat.

Figyelemreméltó az a körülmény, hogy a jutalmak kiosztásánál egyre inkább érvényesül az építő bírálat szelleme, nemcsak dicsérgetés folyik, hanem a hibák és hiányosságok feltárása is mind a jutalmazotknál, mind azoknál, akik nem részesültek jutalomban.

Jelentsen e jutalmazás is buzdítást a további jó munkára mindkét egyetem oktatói számára.

Polányi Imre

ját ne halassa el szeptemberre. A nyár a pihenés, az erőgyűjtés időszaka legyen. Tanszékeink az utóvizsga időszakában fokozott mértékben tartanak konzultációt. A Felvételi Bizottságokban működő DISZ fiatalok a délutáni órákban segítik elmaradt társaikat és biztosítják, hogy bukott és vizsgával elmaradt hallgatóink az első évfolyamon valamennyien még július hónapban letegyék vizsgáikat.

A második évfolyamon a rendelkezés értelmében csak 2-4 hónap múlva ismételtetik meg államvizsgájukat a meg nem felelt hallgatók. Itt a konzultáció, a segítség sokkal nehezebb és körülményesebb. De megfogyunk találni a módját, hogy velük is foglalkozzunk. Utóvizsgáló hallgatóinknak elsősorban meg kell érteniük az egyéni tanulási fontosságát. Meg kell érteniük, hogy a legjobb és szakszerűbb segítség mellett is óriási fontossággal bír az egyéni helytállás és akarat.

Dolgozó népünk elvárja a kis magyarak pedagógusaitól, hogy selejtmentes munkát végezzenek munkahelyeiken. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha már a Főiskolán selejtmentes munkával készülnek erre a nagy feladatra.